

DIRECTION DU JOURNAL
MEDJMOUA-I-AHBAR
65, Grand'rue de Péra, Taksim, 65

Ս.ԳՈՂԵ, ՅԻՅԱԹԻՍԻԸ		Սենյեկի 6 պալատ	
Խորանյութ իշին	Դրուտ	60	35
Թաշու իշին	»	85	45
Մեմադիկ-Էննեյիկ իշին	Յրանգ	20	10

ԶՍԲԵԼՆԵՍՈՒՂ ԴԷ ՀԱՌԱՄԱՆ ԻՐԹԻՒՄԻ
ԿԻՆՆԵԼԵՐԻ ՆԷՇԻ ՕԼՈՒՆՈՒՐ
ԻՎԱՆՈՎ ԽԵՆՆԱՅԵՐԻ ՄԱՐԿԱՆԻՆԻ
ԻՎԱՆՈՎ ԽԵՆՆԱՅԵՐԻ ՄԱՐԿԱՆԻՆԻ

مجموعه اخبار
بك اوغلی تقسیم جاده سی نومرو ۶۵

ՄԻՐՈՅ ԵՒ ՄԻՈՒԹԵԱՆ
ՍՔԱՆԶԵԼԻՔՆԵՐԸ

U.

Միութիւնն և ներդաշնակութիւն յառաջ կը վարեն զայստարւ. քնութեան յոգնազան տարիւրք, և այլանման զօրութիւնք, անհունապէս մեծն ու անհունապէս փոքրն հրաշալի օրէնքով մը միմեան աշակից կը լինին, զիրար կ'ամբողջացնեն ու կը կատարելագործեն, և կը դիմեն անվրէպ ու անըմբատ միեւնոյն վախճանին, այսինքն տիեզերաշէն վայելչութեան և պայծառութեան. Եւ ինչ որ հրապարմաւելի կը դըրոյժ համատարած կարգին ու բարեկարգութեան, այն է թէ հակապատկերք և ընդդիմակաց ոյժերն համօրէն՝ փոխանակ միմեանց շէտակուս՝ զիրար կ'ողջագործեն բարձրագոյն և խորրդաւոր մերձեցմամբ, և սքանչելարուեստ զանազանութեան մը մէջ՝ գեղեցիկութիւնն կը յօրինեն անտաղտուկ և շնորքն՝ անկոյրուստ և մշտապփութ. Բնութիւնն անոյն մեծահարուստ և ներդաշնակ, բիրտաձայն և բիրտանայ տեսարանին առջև՝ ամեն մեծ հոգիներ յուզուած և երգած են, և օրհնութեան սրտաբոխ ազդալէներ լսելի ըրած՝ առ էն գերազոյն.

«Զի դո՛ւ Տէր, դու զգալանութիւն իսկ
գիտես,
«Սանձէկ սիրով, զառիւծ ի գաւըն փոխես,
«Եւ յոստ մայրւոյդ որով յովազբ որջանան՝
«Ի՞նչ զտաարակաց խաղաղես քուն սիրա-
կան .

«Եւ դէմ ծովուն լեռնակուտակ անդընդոց
«Ձալկրովի՛ր դընտ քունի՛ր՝ զերծ հոգոց(*)»»

Արդ նոյն հեղինակը ընտրվեան է նաեւ
հեղինակը Բրիտանոնէութեան . հետեւաոր
նաեւ Բրիտանոնէութեան մէջ կայ հրաշարի
կարգ մը , ներդաշնակութիւն , միութիւն ,
սեփերու և շօքերու համբարշտութիւն
մը զոր ներելի չէ՛՝ անտեսել՝ առանց մե-
ծամեծ վնասներու և համալխաւեր ան-
կարգութեանց :

Եկեղեցականությունը և աշխարհականությունը, երեցությունը և եպիսկոպոսությունը եղած են ո՛չ թէ իրարու հետ կրուուելու, զիրար ունհարելու համար, այլ ընդհակառակն զիրար ամբողջացնելու, միմեանց փորձակից լինելու, և Եկեղեցւոյ ընդհանուր բարեգործութեան և գեղեցկութեան նպատակելու համար, ժողովուրդքու քահանայք պէտք ունին եպիսկոպոսի, և եպիսկոպոսունք պէտք ունին քահանայից և ժողովրդոց: Եւ քան զարեւու պատմութիւնը կ'ապացուցանէ մեզ թէ ուր որ միութիւնն եղած է սերտ ու անկեղծ ու մշտատեւ, հոն արեւած են բարիք անհաշուելի, և ուր հրեւցած են ցրտութիւն և ընդդիմութիւնք, հոն ծնած են իսկոյն չարիք և աղէտք:

... Արդէն մեր դառն փորձերն եւս
չառ բան սարկեցուցած են միզ, և այսօր
դժուար է գտնել խորհող անհատ մը մեր
մէջ, որ չտակայ Վէճ, տարաձայնութիւն
և խռովութիւն բառերը լրեւով: Եւ ա-
հայն կալ բան մը որ որ յոյ կամաց իսկ կարէ

անկերթ կտրենեաւ դուռ բանալ, մեծ-
մեծ դժբախտութեանց ենթարկել մարտիրո-
կայն ու ապագայն, և վտանգել այն ա-
մեն բարեքներ զոր իրաւամբ կը յուսանք
լուսոյ և ազատութեան դարու մը մէջ։
Այդ ստակալի բանն յորմէ չարիք եւթ
զուրա կը խուժեն հանապազ, բարկու-
թիւնն է որ կը կուրցնէ միաբերը և ան-
կարող կ'ընէ տեսնելու ամենապարզ իրո-
ղութիւններ և ըմբռնելու ամենէն առկա-
կան ճշմարտութիւններ, իրաւունք ունին
սրբազան և արտաքին մատուցիրք, երբ
իրենց զօրը զօրութեամբ կը զատապար-
տին այս ախտն որ բնկերութիւններ կ'ոթա-
նած է և կը կործանէ։ Ս. Գրքն երբ կ'ու-
զէ սովել մարդոց ամենէն մեծերէն մին որ
ազատարարն իսկ էր իւր եղբարց, կ'ըսէ.
«Եւ այրն Մովսէս ինդ էր յոյժ քան զա-
մենայն մարդիկ՝ որ էին ի վերայ երկրի»
(Թիւք, ԺԲ, 3)։ Եւ եթէ հրէայք ու հե-
թանոսք կը խորշէին բարկութիւնէ, որչափ
եւս աւելի պէտք է ատեն զայն քրիստոն-
եայք։ «Ծառայի Տեառն ո՛չ է պարտ կրո-
ուիլ, այլ հեղ լինիլ առ ամենեւեռն, ու
սուցիչ, անոխարալ» (Ք. Տիմոթ. Բ, 24)։—
«... Անկրօնս լինիլ, չեղաւ, զամենայն ցա-
ծութիւն տու ամենայն մարդիկ ցուցանել»
(Տիա. Գ. 2)։

Յայտնի է թէ՛ օ՛հ է ժողովուրդի իշխան անձինք հաւատարազէս զարգացեալ և ուշիմ ու հեռատես չեն կրնար լինել. ոմանք կրնան ունենալ յուր տրամադրութիւններ, ու շատեր ենթակայ լինել յայտնի կամ թաղուն տկարութեանց. մեծերուն պարտքն է զբրազանց շրջահայեցութեամբ խօսիլ և զործել. Աւետարանի բարոթիւնն ու կարեկցութիւն ցոյցնել ամենուն, աշխատիլ սիրալից խոհմութեամբ, ո՛չ ումեք վնասել, և եթէ հնար է հակառակորդներն խիշ չափի սրտազրաւ փակելութեամբ և անձնուրաց ազնուութեամբ: «Պարտ է մեզ որ կարողքս եմք՝ զտկարութիւն տկարացն բառնալ, և մի՛ անձանց եւեթ հաճոյ լինել, այլ իւրաքանչիւր ոք ի մէնջ ընկերին հաճոյ լիցի ի բարիս՝ վասն շինութեանս» (Հւով. ԺԵ. 1-2)։ Միթէ եղբայրներութեան պարտքերէն չէ՛ զոհել ի հարկին մեր ճաշակներն, հրաժարիլ մեր կարծիքէն և տեսութիւններէն, երբ այսու մեզ պիտի մօտեցնենք հոգիները, և հոգիներու պիտի մօտեցնենք զԱստուած, «Եւ ես ամենեւին ամենեցուն հաճոյ լինիմ, ո՛չ խնդրեմ զանձին ոգուտ, այլ զբազմաց զի ապրեացին» (Ա. Կոր. Ժ. 33)։

Աբր ազնուաբարտյ ժողովուրդն համու-
գուած է արդէն որ ներելի չէ՝ օրինաւոր
իշխանութիւն մ'արհամարել, քանի որ ա-
մեն իշխանութիւն եղած է յօգուտ ընդ-
հանրութեան, ինչպէս քայայտս կ'ուսուե-
ցանէ կաթողիկէ աստուածաբանութիւնն՝
ըստ բաւական լուսոյ և ըստ աստուածա-
յին յայտնութեանց. «... վասն իշխա-
նութեանս մերոյ՝ զոր ետ մեզ Տէր ի չի-
նել և ո՛չ ի քակել զձեզ,» (Բ. Կոր. Ժ.
8), Վերջապէս մեութիւն և ուր այնչափ
շքեղ ու անհրաժեշտ բարբիքներ են մարդ-
կութեան մէջ, որ կ'արժէ չայնա պահպա-
նելու համար՝ նոյն իսկ մոռնալ պահ մը
երկրորդական բարբիքներ, Առ այս կրնան
հարկուոր ինել զօհոգութիւններ, որք յե-

տոյ ճարտարագաւարիկ պիտի հառուցանեն մեզ, Ամեն մեծ բարիքներ մեծ զոհողութեանց արդիւնքներ են. ահա պատմութեան ամենէն անհերքելի դասերէն մին, զոր կարի ստէպ կը փորձուինք մոռնալ դժբախտաբար, եթէ կը սիրենք ճշմարտութիւնը եղբայրներն, եթէ կ'ուզենք իրօք ծառայել Ազգին, եթէ կ'ուզենք էապէս կրթութիւն երաճարացնել Հայութիւնը, պէտք է ունենանք ոգի զոհողութեան: Ժողովրդեան ներկայացուցիչներն ենք ըսելով՝ իրաւունքը պտուղ դիւրին է, բայց պէտք չէ՝ մոռնալ թէ՛ ոմենէն անուանաբարիկ ժողովուրդներն ուսնակոյն եղած են անխոհմ բերաններու չնորիւ, և թէ ո՛վ որ իւր պարտքերը կ'անտեսէ՝ իւր իրաւունքներն կը դնէ ի վտանգի...: Ուրեմն ոգի զոհողութեան և խոհեմութեան կ'ապաստենք ո՛չ միայն եկեղեցական դասէն, այլ նաեւ ուշիմ և առաքինի աշխարհականներէ, ուրոնք արդէն իսկ քաջ գիտեն թէ ամենէն մեծ դատերը շահուած են աշխարհի մէջ ո՛չ բարեութեամբ և բռնի, այլ քաղցրութեամբ և սիրով: Մարդկային սրտի ամենախորին գիտութիւն մը և գործնական ամենապատմի փիլիսոփայութիւն մը յայտնեց Բրիտանիացի թիւիստիկոս օրինաց լրումն և ամեն առաքնութիւն ամփոփեց աւ համառօտեց Արեւոյ մէջ: Լսեցէ՛ք Եկեղեցւոյ երկնազդեցիկ վարդապետն, անզուգական բարոյախօսն, Բերանն Ոսկի որ կը խօսի ձեզ. «Մայր ամենայն բարութեանց, և աշակերտացն ծանօթ, և որ զմեր կեանս զամենայն հոստատուն ունիցի, նա է. ... Ձիւ ո՛չ այնչափ Աստուծոյ հաճոյ ինչ է՝ որպէս միաբանել և կապել զմեզ ընդ սէր միմեանց: ... Վասն այնորիկ և անձաւոր իսկ և աշակերտացն իւրովք...: Բազում անգամ զայն բանէ ճառէ. և յաճախագոյն վրէժխնդիր լինի այնոցիկ որ արճամարհեցին զայնպիսի իրս: Զի չիք այնպիսի ինչ՝ որ զշարին ծնանիցի և հաստատիցէ, որպէս յորժամ սէրն ի միջոյ բառնայցէ» (Մեկն. Մատթ. էջ 255): Դարձեալ. «Ո՛վ բարեբարութիւն, ո՛վ մարդասիրութեանն առաւելութիւն. զիւր պաշտօնն արճամարհել տայ (Յիսուս) վասն զի զընկերն սիրելոյ...: Խափանեցի, առէ, իմ պաշտօնն: զի քո սէրն հաստատեցի. քանզի և հաճելն իսկ ընդ եղբօրն՝ պատարագ Աստուծոյ է. ... Վասն այնորիկ ամենայն ինչ եղեւ, յայն սակս իսկ և Աստուած մարդ եղեւ, և զամենայն հրօնարա հոբերեցաւ՝ զի զմեզ մոլորեցուցէ» (Անդ. էջ 257-8): Եւ հուսկ իւրեմն տայն խօսքերը կը դնէ Յիսուսի բերանը. «Եւ արճամարհել զիս ախորժելով հրամայեցի, զի դուք միմեանց սիրելիք լինիցիք» (Անդ. էջ 258):

Ահա վճիռներ որոց առջև պետք է
զինավաթի լինին ի սպառ ամեն առարկու-
թիւնը: Երանի՛ մեկ եթէ այս վսեմ ի-
մասաներն չարժեն մեր որտեղ, և ոյժ տան
մեկ նմանելու մեր պաշտելի Փրկչին որ
Սիրոյ թագաւորութիւնն հաստատելու հա-
մար ժողովութեան մէջ՝ իջաւ մինչեւ ի
մոռւ, և բարձրացաւ մինչեւ ի Գող-
գոթաւ:

N. 4. U.

10 Βουλ. 1910

Մեկնումաւ. — Գու. մէզաղէնին միւհիթէ-
րէմ մուհարրիբի, նիշին քիթապըն տիկէր
թարաֆընը տա օգու.մաեօր, վէ «Ներքելի չէ
օրինաւոր իշխանութիւնն արամարեկ...»
վէ, «Ժողովրդեան ներկայացուցիչներն ենք
ըսելով՝ իրաւունք պտտալ դիւրին է,
բայց...» կիպի սէօղլէր իւէ Տէմաաթը դա-
պահաթլը կէօսթիւրովք խթէեօր, ձէմաա-
թըն պու խաթիթը հարէքլթիինտէ «օրինա-
ւոր իշխանութիւնն» գարշը նշ՝ վար տըր,
վէ հազգլը մէթալապթընը մշրու պիր
սուրէթին տրդ իթմէք, չայեաանը թէվ-
պիխ վէ մուսախէզէ՝ մի տիր:

Տիկեր թարաֆտան՝ մուհապպէթ, իթի-
ւաֆ, պէօլիւք իւէ քիւչիւք արասընթա
իմթիգան, հաթթա քիւչիւքսէն պէօլիւկէ
իթաաթ, պու լուղէթլէր ալէա, հէմ ալի իւլ
ալէա. լաքին աստալէթ վէ հազգասիյէթ՝
պուսընարտան տահա ալէա սըր: Իմոթ,
ուսուս պիր միւլէթ, բուհանի վէ ճիսմանի,
հէք միւլթթէֆիզ օլարազ, պիր աղըղտան,
պիր գաւպաէն, պիր բուհտան, Ղահէթ
հազգըլ, հէր կէսնա աղրազ վէ էֆքնարը
մախսուսէտէն արի, վէ տանազ Միւլէթլին
վէ Բիլիսէնին չէրէֆ ու խալլըր՝ մուճիպ
պիր ֆիքրի, խալիսէթ վէ սամիմիյէթլէ
պէհան իթաիկի, վէ պու ֆիքրինին հազ-
գըլա, վիճտանէն հազարը տիգգաթ ու
իթինսան աղընմասընը բէճա վէ նիհազ
իյէտիկի հալսէ, միւլէթթին բէխի բուհա-
նիլէրի օլմազլա պէրապէր, լատիմլէրի
պուլընան Նպիսկպոտարըմըլ թարաֆթն-
տան, պու ֆիքր, պու արըու, պու բէճա
վէ հիհալ, հազարը ինսաֆա աղընմազս,
օ բարազ լուղէթլէրին, քէլիմլէրին նէ՝
էհէմիյէթի գալըր:

Միւռնախելէյնիւմ Եպիսկոպոսար տիւոր-
լար քի, «Ճաւընըզ Խախտտ էվվէլ էվլորտէ
Կ-Բաթրիզ ինթիխապը վաւիֆէտիյէ միւ-
քէլէֆ պուլունուէորըզ. պաշգա տիւրլիւ
Լաքամազարըզ վէ Եաբամայըզ 1) Բէք
ալէա, էյօյէ օլաըզընը գապուլ խէլիմ,
Լաքին ածապա քէնտի թարաֆլարընտան
ճիւզլի պիր ֆէտաքեարըզ, ազ պիր հիւսնի
նիյէթ կէտիլէրիլէք, Բալալըզ մագու-
մընա միւրաճաթլա, «Ռուշպան վէ ալամ,
պիւթիւն միլլէթ Կ-Բաթրիզ ինթիխապըն-
տան էվվէլ, զաթէն հազըրլամըզ օլան
Միլլէթ նիլաւանտէի տաթիլիսինին թէտ-
գիւզինի վէ լազըմ կէլէն աճքեամընըն
թատըլ վէ թառսիլինտէն սծնա գապուլի-
նի արզու իսիւոր, վէ պու խուսուքըն՝
ինթիխապոտան էվվէլ իճրասընը՝ թէճրիւ-
պէլըլէ մալիւմ օլան պիր թազըմ աուլ-
տգվալին էօնիւնիւ ումազ, սապըզ Կ-Բաթի-
րիկին մէմաբիլէթինի միւշէլըլ, հաթթա
միւմքիսիպ զըլուն վէ Բաբալըզ մագամը-
նը տա պիսուլըզըր իթմէյն սէպէզ օլան հալ-
լէլէ թէքըրպ մշտան վէրմէյնէք, վէ պուս-
լարտան պաշգա ֆիլիսէճէ վէ Միլլէթճէ
մաւտի վէ մանվի պիր չօք ֆայտէլէր վէ
թէրազգընաթ հուսուլինի թէճմին իյէմէք
իյին արզու իսիւոր» տէի՝ գանաաթպախը
տէլալ վէ պէրահին իլէ արզ իթմէլէր իսի՝
ածապա Բաբալըզ մագամը, «Սալլը, օլա-
մազ» տէյլ մի ճէվապ վէրէճէք իսի՝ Հալա՝
պիլ առա, Բօմա Բիւրսիի շէրիֆինէ,
պէօյէ հազգընըզ վէ Եօլսըլ ճէվապա
պուլունուլ տէյի հիւքմ վէրէմէյնը, Աման,
պէլքի պու կիւն գաթի պիր հիւքմ գարըն-
սընտու պուլունուէորըզ, «Գաուը, անլաթը-
լըա կէօրէ ֆէթվա վէրիք» 1) Պիր տաքըն

(*) 2. 7. Աղիշահ, Նուագ, Տէրու-
նի, էջ 61.

գաճաղք ֆարգ խտելիմ քի, Բօմա Գիւրսիի շէրիֆի, օ Եօլտա պիր միւրաճառաթ սա օլ-տա, եհինէ քէնտի իւր գարարընտան շալ-ժահաճազ իտի: (Թէէմին իտէպիլիքիզ քի, Դիւրսիի շէրիֆի՝ ինթիլիսապ էմիրնի վէր-տիկի զէման, միլլէթճէ պիր նիզամնամնի տտիսիւխէ ինթիլիսաճ շէտիտ պուրընտըը-նը պիւմէմիշ տիր. պինաէն ալէյէ նիզամ-նամնին թազտուտ եա թէէլսիթինի աուլ-ի իաթթըրա կէթիթումէն (միշ տիր.) Ֆազաթ Լէ պիւսպպուրաւ, էն օժո տաղքաւտա վազը օլան միւրաճառաթլարընը, միլլէթին, միւ-թէէնալիզանը բուհպան վէ միւթէպէրանը ավամը իւէ պիլ իսթիլարէ, պիլ իշթիրաթ հաբմը օլտալար խաի, աճապա քէնտի պէոյի քլլէ-քլէրինտէն, բէտէրլիք սըֆաթ-լարընտան նէ՝ զալպ խտէրլէր իտի: Պիլա քիտ պու Եօլտա հաբըլմաեարազ պէոյէ պիր նէթիճէ գարընտան պուրընտըլմասը, քէ-տիլէրի իլին, էղէէր ճիէթէ շալանը թէէն-պիւֆ օլմիշ, մաթ պուաթ, էֆքեարը ումու-էն վէ թարիլա մուզաճճէնէսինտէ մուճպիի մուսաթէֆ պուրըմը, վէ շալ ու շէրէֆին էն երէ քսէք մէվլէրինտէ մուհաֆազարը ու-մուճ ճէմաթթըմըզճա արդու օլընա Բօ-մա Գիւրսիի շէրիֆին, պիւթիւն Շարք ա-լէմի նազարընտա, նէտէֆը իթիթազաթ վէ Գուսալէզաթ օլմասընա մաէթթէէսաիւֆ վէ-սիլէ վէրիմիշ տիր: Լաքին պուստան էվ-վէլ հազըլըլմըլ միւթէտառիտ մէգալէ-լէրիմիզտէ պէհան իթիլիլիմիշ էֆքեարը, պու միւնառիլպէթէ թէքրաք իսէրլիզ. Բօ-մա Գիւրսիի շէրիֆի, նիշ պիր վազըթ ճէմառաթլարըն նուգուգը միլլէթի գատմէ-լէրինէ, իտաթի տաթիլիլէլէրինէ միւստախ-լէ իթմիշ Իսթէմէմիշ տիր, պունլարա խալլ-լէթիթիթիլմէսի թարաթընտա պուրընտըլ-տիր: Էկէրլի վազըթ մազըթ պու Եօլտա միւտաթիսլալ վազը օլմըլ իսէ, պու Նա-րէթէթէ՝ ալէնի վէ ետիլտո խէֆի սէպէպ-լէրլէ, «Բաբառտան զիեսաւէ Գաթթօլիք օլ-մազ, հաթիտ էօլլէ կէօրիւնմէք» իսթէ-հէնլէրինէ մէմլէրի մաճուլը աըր քի, ներ զէման, ֆալտ Նասըլ իթմէլիպ, քիւլլի զարաք Նասըլ իթմիշ, ճէմառաթ թէքազգը եհրինէ թէտէնիլիլէ մէվլէ իլլէմիշ, ախ-լէնազ վէ հիտսիսաթը Նառնէնգինի պօղ-մըլ, վէ պունլար, պալէատէ քի մէգալէ մուհարրիթինի թալսիլէ իթիլիլ քարադ-լուղէթլէրին թէմամիլլէ մանէաթը խիլա-թընտա օլարաթ, պալլընա պալտա պու-րընտանլար թարաթընտան վազը օլմաթըն-տան իլէրի կէլմիշ տիր: — Թէէսաիւֆ վէ Նէգարան թէէնաիւֆ:

ՄԻ՛ ՅՈՒՄԱՀԱՏԻՐ

ԲԱՐԻ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ

Ազգ. Երեսփ. ժողովոյ վերջին նիս-
տին մէջ Հուլիսէն՝ Սիւնհոդոսի ուղղեալ
գրութեան ընթերցումը շատերու վրայ
այնքան խոր տպաւորութիւն ժը գործեր է,
որ ժողովորեան մէջ ոմանք յուսաբեկ և
ապագան բոլորովին մութ անանելով մտա-
հոգեւթեամբ կը հարցունեն իրարու թէ
արդեօք նախկին խառնութիւններու և
դժբախտ երկպառակութիւններու օրերը
պարտին պիտի քան տակն ու վրայ ընել
այս հաւորարկութիւնը, և վերջ ի վերջոյ
մինչև իսկ անոր քայքայումը յառաջ պի-
տի բերին :

Ո՛չ երբեք, եթե Հասարակութիւնը՝
կատարելապէս գիտակից և համոզուած իր
պահանջներուն, շարունակէ պահել իր
ցարդ ցոյց տուած համբերատար, լուրջ և
քաղաքավար հաստատականութիւնն, եթե
Հասարակութիւնը ջղայնութեամբ և անզ
գոյշ քայլ մը առնելով չի գծաւարացնէ իր
ներկայացուցիչներուն գործը, այլ ինքնա-
վստահ թայց հանդարտ մնայ առանց տագ-
նալի ցոյցերու, և ամբապէս առանց սուր-
կարութեան նեցուկ կենայ անտից կողքը,
տակաւին բան մը կորուսած չէ և չի կոր-
նայ կորսուիլ, որովհետեւ արեւոտեմբերն
ու. հիմարտութիւնը ա երբեմն իրա՛ւ գրծ

ուար — բայց անպայման ի յայտ կուղան
աւելի լիառայեղ և աւելի տեսական հան-
գաժանքներով :

Սիւնհոդոսական Արհ. Հարց կողմանէ—
անշուշտ իրենց հասկցած ձևով — դրուած
հարցումի մը պատասխանն է, որ անշուշտ
մեղմէ աւելի իրենց մտածելու նիւթ պիւ-
տի հայթայթէ :

«ԵՐԷ Ազգ. Ժողովը շարունակե պըն-
դել, կը գուշակուի որ Սիւնհոդոսի լուծ-
ուիլն անխուսափելի պիտի ըլլայ» կ'ըսուի:

Արդ, ի՞նչ հարկեցուցիչ պատճառ ու-
նինք փութացինու Կ-Պատրիարքի ընտ-
րութիւնն հրդ համալուծած ենք թէ իր նա-
խորդներէն աւելի օգտակար գործունէ ու-
թիւն մը — հակառակ իր բարի կամքին —
պիտի չի կարենայ աւելնայ նորոշանիր Կ-
Պատրիարքի, ցորչայի փոխուած չեն այն
այսպիաններն ու հանգամանքներն, որոնց
մէջ մեն պիտի գործէ:

Եւ քանի որ Սրեննոգոսի լուծուիլն
բացարձակ չէ այլ «կը գուշակուի որ սն-
խուսապիլի դառնայ», որքինն և սակա-
ւին ալէն միջոց սպասում չէ և գեա գիւ-
րանիցն սնին Սրեննոգոսը ելից հնար մը
գտնելու :

Բայց ընդունելով. հանդերձ որ Սիւն-
հոգոսը լուծուի՝ Ինչ պիտի ըլլայ, Կ-Պատ-
րիարքի ընտրութիւնն, առ այժմ անպոչ
պայմանաժամով պիտի յետաձգուի: Ինչ
պիտի կորսնցնէ Հասարակութիւնը: Ոչինչ,
Բանի որ համազուած ենք թէ առանց Կա-
նոնադրութեան մը յենու, նորրոսիր Կ-
Պատրիարքը պիտի չի կարենայ օգտակար
ըլլալ, ուրիմն է անոր պակասը տարբե-
րութիւն մը պիտի չընէ ի Ֆեաս մեզի:
Այլ սակայն շատ հուանալիսն է որ այդ
միջոցին կարգադրութեան ձեւ մը գտնուի
և իբրեւի ըլլայ Կանոնադրութեան բարեւ-
ելի/նութիւնն աւարտել և այնու նախ
Սիւնհոգոսական Ար. Հարց ալ իրենց թե-
մերուն մէջ ժամանակի, արդի պահանջ-
մանց համաձայն աւելի օգտակար գործու-
նէութեան ապագէզ մը բանալ:

Արդէն Սիւնհոդոսական Արհ. Հայրք գումէ այս գումարման միջոցին նախապէս հոռմանգ չունէին կանոնադրութեամբ զբաղելու և իրաւացիօրէն ալ չուղեցին զբաղիլ. հաւանական է, Բայց կարծեմ արգելք մը չկայ որ, — լաւ ուշադրութիւն տրէք, խնդրի՛մ, — Սիւնհոդոսը պաշտօնապէս լուծուելու յետոյ, անպաշտօն կերպով չզբաղի այս գործով, եւ չէ՛ կրնէք անկեղծօրէն կը բաղձան մեր Արհ. Սիւնհոդոսականք որ Կանոնադրութիւնը բարեփոխուի, և ես պատճառ մը չունիմ իրենց այս անկեղծութեան վրայ կապածելու, քանի որ առաջին տուեողներն իրենք եղան, ինչպէս Անկիւրիա, Տրապիզոն, Պրուսա, եւն և տարալոյս չկայ որ այս շարքը կը յարունակէ նաեւ ասկէց վերջը և աւելի սաստկութեամբ՝ ցորչափ գաւառի ժողովուրդը քաղաքական հպաժանքներէ ալ եւս պառտաժան քիչ մ'ալ իր ունի ուրիշ պիտի կրնայ դարձնել իր հասարակական կեանքին վրայ:

Որով տարի մը կամ երկու տարի վեր-
ջը գումարեի Սիւնհոդոսը , մինչեւ այն ա-
տեն և կ-Պատրիարքի քնտրութեան հա-
մար պաշտօնապէս գործի չձեռնարկած ,
արդէն շինուած և լինած պիտի գտնէ
կանոնադրութիւնը , որ ինչպէս ամէն ան-
հատի , նոյնպէս և ամէն ազգի գոյութեան
և կանոնաւոր . յառաջգրիմութեան անդի-
ւազմութեան պայմանն է և առանց անոր ոչ
ոք միտմամբ իրենն ունենայ կարծնու թէ
կրնայ փոշովորդ մը կառավարել :

Եթէ բռնակալ մը երբէք յաջողէր՝ այդ-
պէս Համիտը պիտի ըլլար, բայց գացէ՛ք հար-
ցընել իր որպիսութիւնն: Ալլաթիին զիւրա-
րի հիւրին:

Այս խորհրդածութեամբ և լի յուսով,
կը կրկնեմ, բարի՛ ժողովուրդ, խօհնեմ ե-
ղիբ և բնաւ ժի՛ յուսահատիր, զի ապու-
գան արդարին միայն կրնայ բլլայ:

ԱՐԱՄ ԻՆՃԻՃԵԱՆ

ԵՐԵՍՓՈՒՄԱՆԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎ

(4737 Ն. տան տէվում)

Մանուկ էֆ. Մարտիրոսան. — Հէր քէս,
Տեղ, Գերապապետը իգնայէ չալը, քեօր,
Քոպաթ Գեքպօ. Ի՛նչ պիտ տուէ՞թէ էֆ-
քնարընտան տէտմէօր: Ի՛նտի ի՛լք գա-
լարըրիդա ռիւճու. ի՞թմէլիյիգ, Մէճիթիթի՛կ՝
պիթ Նէյէթը թէշըրիյի տիր: Պէնապէրին
Նիգլամմետմէնին՝ Նէյէթը ումուքլիսիյէ գօ-
միտան թարաքընտան թանգլիմիտէն սօն-
ուր մէճիթիթիզալ տօղտնաւորնա ի՛լ թոտճիթ
իտիլիթմէնէ գարաթ վէթըշի իտի: Թէ՛սա
տիւֆէն Սիւնօք պուրաւաւ պուրաւորզնի-
տան, պաղըր, վէլվէճէ Տպիլեպուրպար
ի՛լէ Իթիլիթ. հասըլ իտիլմէտնին թէքլիթ
ի՛թտիլէր. լաքնն Սիւնօք՝ պու մէշըու.
թէքլիթի բւատ ի՛թտիլիլիտէն, պուրաւաւ,
մաքաթ պէ մաաաթ թէտպիլիտի, վէ խի-
թամրնաւ Սիւնօքա կէտտէրիլմէտնին, վէ
էկէր կիլնէ քէաա իտէրսէ, Նէ եաքաճաղը.
ի՛լք օ՞ վաագըթ տիւշիւնմէլիյի թէքլիթ
իտիլիտ:

Տեղ . Գեղարձ . — Թէ քրար իտէրիմ . Սի-
նօդ . Կ-Ռաթրիկին ինթիխապընտան էվ-
վէլ նիզամնամէ իլէ իշիղալ իտէմէզ .
սէլահիլէթի խարիճնտէ տիր :

Գր. Է. Ֆ. Մինեճևան, — Դարաստայան էֆ. նրն միութայեալքնըն գտապու իլէ պէ-
րապէր, պապը իֆառաթմաս պուլունմադ
իսթէրիմ Պա. գասար սէպէպէր տէրի-
ւան խախտքալն սնրա, Տեղ. Գեբրգծ. ըն
ձէսլէլէն էհնմաթէթ վէրմաթկինէ թէաճ-
ճիւպ իտիեորմ. էնմին սուրէթիմին առզ-
բու՝ օլունդընա աւ չիւպէ իտիեոր քի,
մէճիպիմիլ, պու՝ պիւ հազարթէթ տիւ,
պուլունտան պաշգա, իշպու էէմինաէն նի-
զամնամէնին թէապիլի մանէաը չըգա,
մանաճաղընը սէօյլէեոր, էկէր հէմին սու-
րէթիմնէ պու մանէա հոգ իսէ, նի՛չին
առլու օլուպ օլմամաը հազգընտա նա-
պէճա չիւպէ կէսթէէրիեոր, Տիմէք, պու
աւ էպլէ պիւ մանէա պուլունտաղընը գա-
պիլ ըմիեոր, Սանիէն՝ Կ-Բաթիլիզ ինիլի-
լապը իչին նապէճա պիւ թէլաշ էգթիւ-
եորում, Պլիմէմ քի, սէպէպի նէ՝ տիւ,
Պունճա մէնէլէթին թէհրիւէլտի՝ մուն-
թապմ պիւ նիգամնամէ օլմամաըգ ին-
թիմապ իտիլն Կ-Բաթիլիզլէրին նէ՝
միւշքի աշվալէ տիւշար օլտուգլարընը,
նիլէ սուի աշվալէ սէպէպիլէթ վէրտիլինի,
ճէմաթիլն կիւնտն կիւնէ թէտէնին
իթտիլինի, էհնէպիլէր վէ գաշու ճէ-
մաթիլար գարշըսնտա շալեսնը իս-
թիլիգ օլմուտա պաշլաաղընը, վէ պու հալ
ալթիլ թէհնամիլ օլունմադ պիւր աէ-
րէնէլէ կէլտիլինի, վէ պու կիւնքի թաշ-
թիլ օլունիլը չալ՝ պունճա մէնէլէլին
միւշքիլտի վէ աու հաշվալի նէթի-
ճէպի օլտուղըն իսպաթ իտիեոր, Ճէ-
մաթի, բուհպանիլթ գարշըսնտա էսիւ
հալինէ գունեոր վէ իթմաթը սուի իս-
թիմալ իտիլիեոր, Ճէմաթի, ալթիլզ պու
քէոր քէորընա իթմաթա թէհնամիլ իտէ-
միեոր, քէնտի հուգուգ վէ վէղաթիֆինի
պիլմէլի, պիւր նիգամն ալէթ պուլունմա-
սընը իսթիլեոր, պունտան տաշա մէշու
նէ՝ օլապիլիւր էկէր էսկի նիգամնամէ վալ
աղը տէնիլթաէ, պունուն գուււրը օլ-
տընը մէյաւտաա տըր, վէ թէմաթիլէ մէվ-
գըր իճարէ տէ վալ իտիլմէմիւ տիւ, Պիւր
նիգամնամէ քի, հէր թարաֆընտա էլ
եսաղըսըյա պիւր չօգ թասիլէր իճրա
իտիլմիւ իտէ, նաաը իսթիլթ հարէքթ
օլապիլիւր, Պիւր աէ, Սինօղ իւզէրինէ
թաղիեթ իճրա իթտիլիմիւզ պէհան օլու-
նուեոր, Ֆազաթ զալիպա Սինօղ իւզէ-
րինէ պաշգա թարաֆտան թաղիլզ իճրա
իտիլիեոր, Եպիսկոպոսար, ճէմաթիլն
հաշլաը ըտէրիլէմին հիւա իթմէիլարա,
սընն հիւսիսթաթ վէ ինիլիւաճաթընա էհնմ-
աթիլէթ վէրմէեորաւ, պիւր, Եպիսկոպոսարընը-
տան պաշգա ետլտա հարէքթի պէքմէք-
տէ իտիւ, թէէսսիլթէն սէօյլէրիմ քի
պիլիմ, քէնտիլէրինէ օլան հիւսթէթիլիլզ
մուգապէլէ իթմէեորաւ, հուգաղը միւ-

ինչի՛ն բայիմալ խորհորտար: Պու՛ւ քէշմէքէշ
 հա՛ւ արթըզ գաթի՛ն խիթամ վերմէլ:ս
 վէ պի՛ր նիզամնամէ գապու՛ւ իլէ, հիւքիւ-
 մէթէ՛ թաստիզ իթորմէլի: Գանու՛նը է-
 սասի ա՛նքետարնճա, հէր ըսմի միւհտի-
 սէպի՛ն եսիսու ճէլիլթի՛ն, աէվէթճէ մու-
 սատտագ գանու՛նը պուլունմագ շարթ
 տոր: Ճէմասալը բուհանիլէ՛ գարթիթիւս-
 րսիսլար ա՛նքետարնճա տէվէթճէ թանըմըշ
 տոր: Պի՛նսպարկի՛ն աէվէթի՛ն, օնլարըն սա-
 խիլի նիզամնամէսին աէ թաստիզէ մէճ-
 պուր տըր: Եպիսիպպուար, ճէմասալըն
 պու մէշրու թէքլիֆիին ըտտ իթմէքէ
 նլթիթէսին վլիսալէթիին աճապա առ-
 լա՛հորար մը: Թահրիզ օլունուշ պի՛ր ճէ-
 տաթի, ըւք չօզ չէյ եաքապիլիլ: Ճէսաթ-
 իթ միւթթիլիլէ վլիսիլ վերմէքէ իչին
 պի՛ր ազ յի սասալքետարըզսն ճէմասալն
 թահրիթաթիլըն թէսկին իթմէք լազըմ
 տըր: Սօզլիւմէ խիթամ վէրմէգտնէ էվ-
 վէլ, շուրայր սա պէնան իսլիմէ գի, պօզ-
 մագ գօլայ արը, եաքմագ կիւճ տիւր:
 Սօկըտու պօյա նատիմ օլումագ վէ էլի-
 միլ պաշըմըլա վուրտմագ իչին, կէշ-
 միլ՝ պիլէ պէսիւք պի՛ր տէրս օլումը տըր:
 Տեղ. Գեբեպպաշտա՝ քէնտի եէմիսնտէ
 գալմալը վէ իճա իթմէլի տիլ:

Չարեն էֆ. Շիրմանեան, Գարառչեան էֆ. իւլ հեւեֆեար օլմազլա պէրապէր, կօրտաւկիւ պալլը գարառչլը Զօգլապար իլդան իթմէ ք իսթէմիշ, վէ պլիւխասսա Տեղ. Գերպօ ըն՝ «Սինօգ» նիգամ-նամէնի Կ-Բաթրիբիկին ինթիխասպընտան էվ-վէ թասարիգ իտէմէզ» սեօզինէն Նազլ իլէ, աէսիշ տիր քի, «Թասարիգ քլիւմէսին գարթիէն ճէր՝ իտէրիմ. գիրա միլլէթին. ու-մուրը սիեհապլէսինտէ Ալլապին ժողով նէ գուվվէթ վէ սէլահօյնթի Նայիզ իսէ, Սի-նօգ տա, բուհանի մասաթէլէրտէ յանի տէրէնէ գուվվէթ վէ սէլահօյնթի Նայիգ տիր, իմար, Ազգ, ժողովը, պու Նօգթարի Նազարլա, Նազըրլապըը նիգամնամէնի, թարաֆէնին իթիլաֆըրլա գապուլ իթիւմէ ք իլին Սինօգա միւրաճաաթ. իթմիշ, ֆագաթ թասաթիգինթ իսլէպիթիմէ միշ տիր: Դաւլպա Սինօգ. թէքլիֆիմիլիւ հանըը նիլամըը տըր: Սամիէն, պլեմէ Սինօգ, չիթիթէ գասար ստիր մէսէլէլէր իլէ էլ-թիլապ իթտիկի կիպլ, ինթիխասպըն մու-գաստտէմաթը մագամընտա նիգամնամէն իլէ սէ իշթիլալ իտէպիլեր: Սալահն՝ էկէր իպիսիպոպար, թէսասաթէն պուրասա պուլուռապ, քէնաթիլէրինէ պէոյլէ պլր իթէքլիֆ վագը օլաա իսի, րէտա մը իտէ-ճէքլէր իսի: չիւհօհօպիլ իթմէմէքլէր ի-տիր, իմար չիմար նիշին գապուլ իթմէք իսթմէմէնթրաթ: Տիմէ ք, նիգամնամէտէն գա-չընըտարար: թային իթտիքլէրի գօմիսի-նա իլէինէն, պու տա գաթ գաթ միւթէ-նագըզ տըր: պիրա էկլէր Կ-Բաթրիգսիզ, ինթիխասպտան պաշգա պլր չի իլէ իշթիւ-ղալ իտէմէպլէր իսի իսէ, օհալտէ պու գօ-միսիօնը նաալ թային իտէրլէր, վէ էկէր պու մէսէլէտէ հալըըզ Կ-Բաթրիգ սէլա-հօյնթիտար իսէ, Կիլէճէք Կաթաթրիգ՝ ին-թիխասպտան սօնրա պու գօմիսիօնը տաղը-տապիլիլը վէ քէնաթիլէրինի եէրլէրինէ կէօն-տէրէպիլիլը: Տիմէք պու գօմիսիօնըն թայ-նիլին: իմէն պլր չիշ տիր: իմար պլն, պու միւթալէսաթըը պէնաա իտէրէք, թէքարա Սինօգա միւրաճաաթ իթմէմիլիլ իթէքլիֆ իտէրիմ:

(ከቅዱስ ሐውርያም አገልግሎት)

ԱԶԳԱՅԻՆ

Երեսփի. Ժողովմբող թարաֆընտան
թալեհն ոլընան հէյէթը ժողախխտաա, չար-
հէնպիհ ազչամը Կ-թաթ րիզխանէտէ պիւ-
հճթիմա, խաթթը հարէքթիթի գարաբաշ-
տըրմըշ, վէ աիւն Սինող աղաողըյա մէս-
էլի մալիւմէ հազգընտա իսթիշարէ իթմիշ
սիրո: Միլլէթին հազգըլ արգու վէ թալէ-
պիսին Բում Գիւրոսիի շէրիֆինէ արզ վէ
թաքսիմինէ վէսաթմաթըրը րէհա իթմէ:

Միւսիքը մետուրը դադեքա
ԲՕԼԱՅԵԱՆ
Ի ՏԱՐԷ ԽԱՆԷ
Պէյողլունա Թագսիմ Բասեքսիքեհ Ն. Ս